

P V I S

1 6 1 8

I. Conradi Rittershusii Paraphrasis Psalmi XC nuptus die.	
II. Beremanni paraphrasis Psalmorum 121. 91. 123. 124.	
III. Beremanni paraphrasis Psalmorum 22. 16. 09.	
IV. Beremanni paraphrasis Psalmi 08.	
V. Beremanni Epipemphion Psalmorum 91. 97.	
VI. Beremanni Psalmi 104. 0. 19.	
VII. Polletari Paraphrasis Prometei Ione	XXIX. Epitaphium Johanni Ernesto
VIII. Munderphii paraphrasis Ione.	cipi Anhaltino v. Alberto Voite dictus.
IX. M. Iacobi Gregorii Jonas.	XXX. Angelii ad Bartheleum de Wschmitz.
X. Joannis Fabri de Nativitate Christi.	XXXI. Memoriae Danielii Diepholdii.
XI. M. Theodori de Nativitate Christi.	XXXII. Abrahami Cremeri de preemptione ad Bohem.
XII. Wiltzeri Ode de Redemptionis Obere.	XXXIII. Propemptica Fyffelio et Cremero dicta.
XIII. Optii de Peccatis Christi ad Inferos.	XXXIV. M. Victori, cum renuntiaretq. Rector.
XIV. Domarii Heptas simulacra Resurrectionis.	XXXV. Ode Sapphica in Doctores Honoratus
XV. Sfortiorib. ubiq. impudentissimis.	Fyffelii &.
XVI. Trautmanni instructio p. vero Lutherano.	XXXVI. In Magisterii Honore Joh. Cramp.
XVII. Praetorii Epit. Germaniae ad Electores.	XXXVII. M. Bernmanni in honorem Magisterii
XVIII. Moiti & Ruma ad Christianum Pr. Anhalt.	zii Lipsensis XX juvenum.
XIX. De reb. gestis Johannis Ernesti Pr. An.	XXXVIII. M. Rostii in Magisterium Haberlandi.
XX. Henrici ab Eichen ad Maunicium Typog.	XXXIX. In Magisterium Coppenui
XXI. Abrahami Cremeri ad Electore Brand.	Bethmanni Herdesiani.
XXII. M. Amlingi ^{es. 1708} Statulatio in Natalem	Christiani Voelzeri.
Rudolphi Principis Anhaltini.	Abrahami Theopoldii.
XXIII. Moiti in Nuptias Rudolphi Pr. An.	XL. M. Coppenui Gratiam. Titio in Magisterio
XXIV. Beremanni Eclogae Rodolphus.	De Dignitate Conulari Trevesi.
XXV. Bromii Nuptis ratis Rudolphi Pr.	De Dignitate Nuptiarum Gelami.
XXVI. Wrsini et M. Jeno Nuptis	Apocryporum Politiconum sigula.
eiusdem.	Nuptis Petri a Jena.
XXVII. Parentalia Augusto Electori a	M. Pucmerzi.
D. Maiore habitata.	M. Richardi.
	Wolfgangi Hanen.

LIV
3

CARMINA
GRATVLATIONIS ER-
GO AB AMICIS CONDITA
DICATAQVE

CLARISSIMO VIRO
WOLFGANGO AMLINGO I.V.D.

*Viri Reverendi M. WOLFGANGI AMLINGI,
verbi divini apud Servestanos in veterum Sora-
borum Metropoli Ministri fidelissimi,
& in inelyto Gymnasio Anhal-
dino SS. Theologia Professo-
ris celeberrimi
Filio.*

NUPTIAS CELEBRANTI
CVM PVDICISSIMA VIRGINE
GERTRVDE

*Viri amplissimi REINHARTI BACHOVII ECHTII,
Serenissimi ELECTORIS PALATINI
Heidelbergæ Prætoris inte-
gerrimi Filia.*

VI. Kalend. Septemb. Juliani

ANNO M. D. IC.

HEIDELBERGÆ,

E Typographeio Iohannis Lancelloti.

VOTVM PATRIS IN NV-
PTIAS FILII.

CASTA DEVS mens es, casti sancitor amoris,
Nec nisi coniugij pignora casta probas.
IN TE sint thalamo iuncti MENS VNA, COR VNVM:
Nec turbent castas iurgia dira preces.
Natorum natos videant, pia germina lecti,
Hæredes regni, **C**HRISTE, Patrisque **T**VI.

W. A.

PAVLI MELISSI FRANCI,
COMITIS PALAT. ET EQV.
CIVIS ROMANI

MELOS NVPTIALE.

FLAMME A fax Amlingiaden novis
Torret incitatum
Æstibus Cupidinis:
Ardet amans ictus jecur intimum,
Corque totum ab imo
Attrahit Siren sibi
Pectore flagrantis : Siren, potens
Elegante formâ,
Vividoque lumine,
Fluminis in ripis sata Elistry,
Nuper hunc ad amnem,
Cui Nicro nomen vetus,
Transdita, Bachovidum merito genus
Laude cum decenti
Gloriata, & Ectidum:

A ij.

4

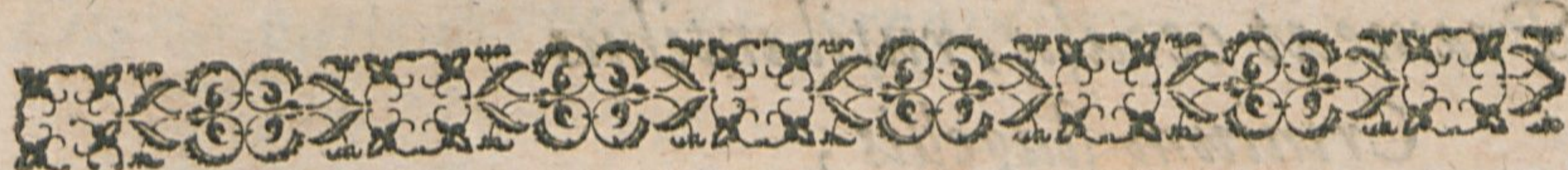
Digna cani dignis Aganippidum
Tibiis, lyrâque
Gemmeâ Cyllenij
Arcados, aut Phœbi testudine,
Lucidâ pyrôpis
Et smaragdi fulgure.
Hucne venis, AMLINGE pater? venis,
Nobilemque Nympham
Intueri tam cupis
Latior ante alios, quàm filius
Ipse; cui paratu
Splendido mirè nitet
Florida GERTRVDIS, pretiosius
Compta margaritis,
Bacculis, monilibus.
Sed facies roseâ face purpurans
Virginis venusta
Abripit spectantium
Lumina, demirata decens jubar,
Par quidem decóri
Aureæ Tithonidos,
Æthere cum sudo niveum diem
Gestiens ab ortu
Invehit, vel Hesperum

Præmeat

3
Premeat occasu, rutilantibus
Crinium flagellis,
Et coruscis vultibus.
At tibi lux hodierna uni micat
Sponse, conjugique.
Fenerari nos tamen
Particulam lucis Genius quotam
Non vetat, potitos
Gaudij, quo consocer
Adfinesque tui, & manus hospitum
Rite perfruuntur,
Libero in convivio.
Ut tibi dona ferant & munera
More nuptiali
Convenerat gratissima;
Gratius hoc tamen est, quod utrilibet
Optima appreentur
Queque, & eventum bonum
Omina promittant felicia.
Nam quid est maritus
Prolis augendatorus,
Prosperitate nisi cumulatior,
Floreat beatâ
Paceque & concordia?

AD EVNDEM.

INTUITV certè Lynceo, Amlinge, valebas.
Nec sub aqua nummi visa figura tibi est;
Quùm Bacoviade legisti sanguine natam,
GERTRVDISQUE dedit comior ipsa manum.
Usque adeò heic Natura & sors & gemmea Virtus
Congessere sui muneris omne genus.
Spectatur forma? membris ita gratia surgit
Omnibus, ut Veneris digna sit esse nurus.
Spectatur censu? non est dotatior oris
Nobilitate, sua quàm grave dote domus.
Spectatur studiis? mens est sine labe, vigetq;
Ingenij pariter iudicijque notis.
Haud tamen hoc mirum: quid enim nisi palmite Vitis
Egregia egregio luxuriare queat?
Flexanimumq; decus morum, venasq; pudore
Turgenteis afflet rarus uterque parens?
Id mirum potius, Sponsam ipsa à Pallade doctam,
Te præter reliquos associasse sibi.
Heic acie cordis certe prudente vigebat.
Nec viridans oculos per specularare tulit.
Usque adeò, qualem te tunc, AMLINGE, putavit;
Talis & ipse extra, talis & intus eras:
Ambiguumq; facis, tibi majus an ipsa resignet,
Quàm tua reddat ei Musa Themisque decus.
Ambiguum, dico, facis, ipsamet an mage temet
Debeat, ànne illam tu redamare magis.
Sic tamen, ambiguum maneat precor istud utrisque.
Extremus donec venerit ille dies.
Nam quò certamen magis heic certabitis ingens;
Hoc in utrunque minus juris habebit Eris.

I. GRVTERVS.

Epigramma in nuptias easdem.

QUAM paribus lecti coeunt in fœdera vinculis
 Filius Amlingi, filia Bachouij!
 Sponsa pudicitia, formæque decore refulget,
 Doctrinæ fama sponfus & ingenij:
 Consilij pollet sapiens focer alter, & alter
 Cœlesti fatiat gramine pastor oues.
 Alterius pietas multos spectata per annos,
 Alterius virtus cognita laude pari.
 Alter vera fuit confessus, vera professus
 Alter, & hinc palmam lætus vterque tulit.
 (Testis Elister erit, liquidis vbi purior vndis
 Fluxerit: interea sit maneatque Nicer.
 Testis & Albis erit, veteri si limpidus alueo
 Ascanios placido flumine radet agros.)
 Infestas plebis furias sibi sensit vterque:
 Ille minis, lapidum iactibus: iste probris.
 Sed bene res cecidit: nocuit violentia neutri,
 Defensante Deo lædere nemo potest.
 Vincet ad extremum fidei constantia vincet,
 Postque malum veniet messis opima boni.
 Grator in cœlo ridet post nubila Titan,
 Inque mari, Boreæ post fera flabra quies.
 Quod restat soceris votis felicibus opto,
 Ille diu genero gaudeat, iste nuru.

Aliud.

Ὡς γλυκύπικρῳ ἔρωσ ἐτύμως θνητοῖσιν ἐλέχθη;
 Τίττα καὶ σὺ μάθης πείρα ἀληθοσύλω,
 Νυμφίε, ὅς γλυκεράν κερδίη ἐνὶ ἐλπίδα θάλψας
 Συζυγίης, ὀδυῶν ἤθεο ἀντὶ γάμου

Ἐξ Ἰπικινδῶς νῆσος ῥαδινώτατα νύμφης
Δητὰ μαραινέσης ἄψευδη λυτέρης,
καὶ ὄφελ' ἔτιχ' ἔλω ἰατρῶν ἔδδεν, εἰ μὴ
Αὐτὸς ἔρωσ κρυφίω πρὸσφερ' ἀκεστῆίλω.

Idem Latinè:

Expertus sponsus: verum vetus illud haberi,

Lucundis quod amor miscet amariciem.

Coniugij dulcem spern nuper corde fouebat.

Sed letis voluit se sociare dolor.

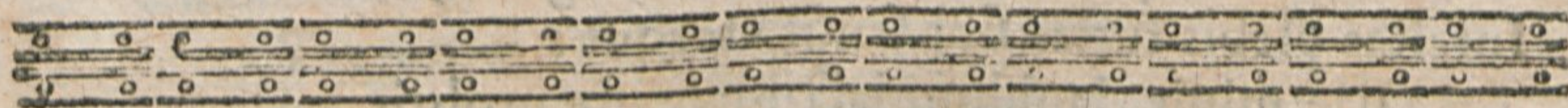
Dum gravis attenuat si onsa nitidissima membra

Morbis, & infirmem ducit in ore notam.

Forsitan & medici perisset cura fidelis,

Ni manus occultam ferret Amoris opem.

S. STENIVS.

ALIVD.

DIVIDIMVR cœlo, terraq; mariq; profundo,

Qui patre ex vno dicimur esse sati.

Vitamēn arcana toto nos numinis orbe

Diuisos iterum copulat vna fides.

Dulcius hoc vinculum est, vbi flamma accedit amoris,

Et studium veræ religionis idem.

Hinc tot amicitia coeunt: hinc fœderis ampla est

Gratia, quæ populos consociare solet.

Sed nulla est maior quam qua sub iure iugali

Conueniunt vna femina virq; domo.

Nam rerum hic superest maior communio & usus,

Soluere quæ præter funera nemo potest.

Quin

9
Quin etiam magnum pietatis fœdus adumbrat,
Cum sancto æternum quod grege Christus habet.
Non expers, fateor, variorum hæc vita dolorum est.
Quis turbatus, amor dulcis amara refert.
Verùm vna hos omnes tandem patientia vincit,
Quandoquidem auxilio stat benè fulta Dei.
Crescit & orandi studium, lapsusq; cauentur
Rectius, & robur concipit inde fides.
Nam præsens Deus est, vini qui plena ministrat
Pocula, quod fontis iam modò lympha fuit.
Ille fugat cœlo nymbos, solemq; reducit,
Ille facit pulsa nocte redire diem,
Et mortem in vitam, fletusq; in gaudia mutat,
Ante suis Phoebus quam iuga soluit equis.
Fallor? an integro qui lusit in orbe creator
Vos inter, lusus vult quoq; habere suos?
Iam iam fatorum vos hic exercuit ordo,
Vix sacri ingressos limina prima tori.
Nam dum, quæ infando corrodit viscera fluxu
Foeda lues, quosvis sub sua iura vocat:
Et regum inuadit turrets, inopumq; tabernas,
Magnoq; & paruo non patet ulla fuga,
En, WOLFGANGE, tibi modò quam pepigère parentes,
GERTVDI obscuras iniicit illa manus.
Pressa graui morbo iacet ipsa, exoluitur omne.
Corpus, & informis pallor in ore sedet,
Mæsta parens, natæ deplorat fata patriq;
An thalamum aut tumulum fecerit, in dubio est,
At tu infelicis casum miseratus amicæ:
Quos ego te affectus mentis habere putem?
Quæ non curarum moles te inuisa fatigat?
Pars quoniam vitæ visa perire tuæ est.
Parte alia pudor est, alia irreparabile damnum
Sponsus es: at sponsa mox sine nullus eris.

B

Quæ

Quæ non vota Deo fecisti? arcana recludo
 Pace tua, lacrymis immaduere genæ.
 Digna viri lacrymis tot totibus aucta puella est,
 Pectora ni saxi asperiora gerat.
 Sed benè res cessit: Propior quæ visa sepulcro est,
 G E R T R U D I S, thalamo iam socianda venit.
 Tu terram egestam tumulo vespillo, reconde:
 Hostibus eueniat languida nupta meis.
 Quin Hymenæe tuas festina accendere tædas,
 Stat niueo ornatus vellere ritè torus.
 Nam quos cura Dei vult iungi prouida, nescit
 Inuida fraus Sathanæ dissociare duos.
 Sic penitus toto diuisis orbe Britannis
 Iungitur Alpinis nata puella iugis.
 Vistula sic Istro, Rheno sic iungitur Albis,
 Et Mæno occidui ripa beata Tagi.
 Inuicem, atq; Deum, vesane Epicure, negato,
 Dic, pia successu vota carere suo.

H E N R I C U S M A I V S
 Sangerhusanus. D.

Ad Eundem.

A N N E igitur castris, quæ olim tibi grata fuere,
 Transfuga, desertis, nunc aliena petis?
 Dum lento tenera deceptus amore puella,
 Lasciva Veneris lubrica signa petis:
 Anne ergo innupta fœtent tibi Palladis artes?
 Num latices Clarii: num tibi spreta Themis?
 Cur ergo imposuit cervici Astræa coronam,
 Præmia dum longo digna labore dedit?

*Tu simul Aethrae colis, ac in montibus erras,
 Musarum: atque simul sacra facis Veneri:
 Desine mirari: discordia numina in uno
 Corpore coniungi qua ratione queant?
 Munia temporibus distinguit: luce Minervam,
 Aethraeque colis; Cyprida nocte colis.*

Reinerus Bachovius R. F. Echtius D. Sp. Fr.

Ad eundem.

EST schola coniugium, totus est Academia vitæ
 In qua virtutum militat omne genus.
 Militat hic etenim pietas gratissima cælo,
 Integritas animi sollicitusque pudor.
 Militat hic nexu socians Concordia mentes,
 Innocuæque simul pacis amicus amor.
 Militat hic caudor simplex, & nescia vinci
 Rebus in afflictis intemerata, fides.
 Militat hic tolerans dubiam patientia sortem,
 Spesque coronatis cincta triumphat equis.
 Militat hic altos penetrans oratio cælos,
 Et pro coniugibus mutua vota novis.
 Hic homines quid sint homines cognoscere primum,
 Pleniùs & discunt sub cruce nosse Deum.
 Hic superum discunt sese committere patri,
 Ordine qui rebus prouidet ipse suis.
 Hic thalami discunt solari pignore curas,
 Ac vitam donum Numinis esse, vident.
 Quid totus? est columen vitæ generisque propago,
 Quo regitur mundus, mundus & alter, homo.
 Namque cui sacro contingit numine coniux,
 Quam pudor ac charites, laudat & alma fides;
 Is quater est felix, is dextro sidere natus,
 Is Phægiæ superat Laomedontis opes.
 Ac velat in ludo virtutum dogmata discit,
 Quæ sunt terrigenis commoda, grata Deo.

B ij Gratulor

Gratulor ergo tibi Sponsam, clarissime Doctor,
Comprecor & tædis fata secunda tuis.
Nam tibi pulchra bonis auibus deducitur vxor,
Intrat & amplexus culta puella tuos;
Cui pudor & pietas decernit clara triumphum,
Quamque probant Charites formaque grata viris.
Qualis enim surgit Cythereus ignis ab ortu,
Et Phæbe radiis astra minora premit:
Talis in te socialis fœdera lecti
Virginei splendor pulchra marita chori.
Si genus expendas, est orta parentibus, alma
Quos pietas, virtus integritasque refert.
Namque parens eius præstat Bachofius arte,
Ingenus, prudens, optimus atque pius.
Nomina quis nescit Bachofia; nomina magnis
Quæ meritis replent solis vtramque domum.
Testis erit Philyræ locuples Respublica florens,
Iamque Nicer puro flumine testis erit.
Ergo tuam Sponsam complectere Sponse celebrem,
Vnus amor vobis vna sit atque fides.
Tu quoque GERTRVDIS, redama noua nupta maritum,
Vester vt alterno certet amore torus.
Hunc etiam candor, virtus, doctrina fidesque
Integritas morum dextraque fida canunt.
Nam pater AMLINGVS pietatis nobile lumen
Martia pro Christo prælia miles inuit.
Insidiatores sacris ab ouilibus arcet
Qui gaudent raptu, sanguine, cæde, lupos.
Laude pares igitur, merita virtute parentum,
Inque vicem iuncti lege manente tori;
Viuite felices & ab omni parte beati,
Nec grafsans turbet gaudia vestra lues.
Dux pietas, Astræa comes, custosque duarum
Pax cornu vobis diuite quæque ferat.
Quot parit autumnus felicis munera Bacchi,
Quotq; gerit baccas myrtea sylua nouas:
Tot tibi diuitias precor & tot temporis annos
Cum benè laudata coniuge, viue, vale.

M. ALEXANDER BECKER
minister verbi diuini in Ecclesia
Heidelbergensi.

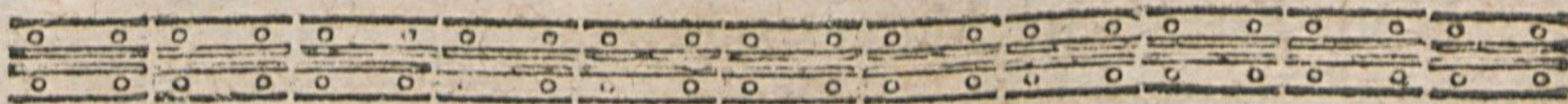

Ad Eundem.

Sic de me meritis tuus est pater, optime Sponse,
 Dum mihi ser vestæ pro patre Sæpe fuit,
 Tu quoq; me tanto tunc es complexus amore,
 Dum Schola nos studiis erudit una bonis,
 Ut, si iam taceam, tibi dum coniungitur uxor,
 Vix possim grati nomen habere viri.
 Ergo DEVM thalami legem qui sanxit, adoro,
 Coniugium felix ut velit esse tuum,
 Vig; tibi Sponseque tuæ benedicat, & in vos
 Largiflua dextra conferat omne bonum,
 Ut vos circumstet pax, & circumdet Hygea,
 Caraque vos lecti pignora letificent,
 Largaque cunctarum sit vobis copia rerum,
 Omnique in vita multiplicetur honos.
 Hæc optare tibi pietas me, Sponse, coëgit,
 Ut te commoneam me memorem esse tui.
 Te quoque, Sponse, rogo, ut veteris memor esse Sodalis
 Indeclinato pectore sustineas.

M. Iohannes Faber, Rector
 Scholæ Coburgensis.

ALIVD.

AMLINGE, Trigæ flos Chariteiæ,
 Patrone Juris, Cyprigenæ Deæ
 Nunc Tyro: quæ Sponso novello
 Sponte tuâ, prece quæ Themistos

B iij.

PHOE-

PHOEBVS precatus sit, Cor Apollinis
 Dicat **MELISSVS**. Credo equidem, tuas
 Dixisse curas primo ab ævo
 Et Themidi & sibi dedicatas:
 Dixisse purâ candidius niue
 Pectus, paternæ scilicet æmulum
 Virtutis, expertesque labis
 Conspicuos grauitate mores:
 Dein & decorem virginis, aurea
 Labella, frontis sidera: seu pudor
 Spectetur aut ars, inuidendæ
 Omnia per similem Mineruæ.
 Dixisse credo hæc: Credo etiam, suum
 Deslesse fatum, cæruleæ memor
 Daphnes: portesque & sempiternum
 Peruigiles in amore flammæ,
 Fortemque prolem, Sponse tibi & tuæ
 Deinceps futuros ordine singulos
 Precatum in annos: iamque tactu
 Sponsa tuo vt repararet, quod acri
 Morbo leporis perdidit, & tuo
 Fecunda fiat Mater anhelitu,
 Non arbor, vt Peneia virgo,
 Luxurians viridante ramo:
 Verùm Amelingis vsque novis, novis
 Vsque annuatim, seriùs, ocyùs
GERTRVDIBVS largè ferendis:
 Vnde Pater benè, Mater unde
 Et nunc & olim gaudeat: hos Pater
 Sese æmulantes dum videt, hos avum
 Vel hunc vel illum: omnes honestos,
 Iustitiæ & pietatis omnes
 Verique amantes & fidei, atque ita
 Veræ tenellis laudis ab vnguibus:
 Has dum pias, castas, modestas
 Se videt, aut aviam sequentes

ss.

Mater, mariti delictum sui,
Dandis fidelis vinea fructibus
Dandisque servandisque, PHOEBVM
Hæc puto, pluraque sic precatum,
Sic ominatum: Cùmque igitur rear
Sic ipse mecum, iure torum hunc novum
Nonne & beatum, nuptiasque
Dixero faustiter auspicatas?
G V O L F G A N G E felix! magnanimum haud puto
Feliciores Pelea Nuptias
Vidisse, transactas licebit
Egregia in superùm coronâ.
Est Cantor idem, sint licet hospites
Mortalium de gente sati, tamen
Quamplurimos ad summa tanquam
Semideos tulit astra vitæ
Et Puritas & Relligio entheo
Adserta Zelo, voce, stilo: amplius
Quos fama mortales per omnes
Esse loquax vetat orbis oras.
Sed pluribus ne te morer, & vale,
Et vive, & esto vir, pater, & Senex
Tranquillus olim, Sponse, rerum
Et Patris & columen tuarum.

A D E V N D E M.

PVLCRA *Phariteum spirantia* LILIA odorem.
PVL CRA *ferax vivis semper* OLIVA comis.
PVL CRA ROSA est, *quæ purpureis innascitur hortis,*
PVL CRA *sub Eois* GEMMA *reperita vadis,*
PVL CRA *triumphantis virtute parata* CORONA,
PVL CER *Apollinea partus ab arte* NITOR.
PVL CRIOR *et Coniux Pia, sint licet omnia* PVL CRA
LILIA, OLIVA, ROSÆ, GEMMA, CORONA NITOR.
Vtq; foras itent mea gaudia, vota ligabo
Versibus, adfectum testificata meum:

*Ignē focus, noua cella mero, sale mensa redundet,
Prole domus, capsæ vestibus, are manus.*

G V O L F G A N G V S G I R S I N G V S T o r g e n s i s
Hermundunus faciebam Heidelbergæ.

A D V E N D E M.

C V M sibi desponsâ Amelingus, almæ
Cypridis pullus, rosa Gratiarum,
Iuris antistes, petit & sacratum
Virgine templum.

Filii felix Amelinge visis
Nuptiis, dii pie præco verbi,
Prodeas, per te mage nuptialis
Splendet hic actus.

Gaudeat sponsæ pater, & puellæ
Et Cato lætus focero precetur
Nec iuuentutem sterilem aut carentem
Prole senectam.

Hic dies verè tibi festus alter,
Sponse, doctorem prior, hic maritum
Fecit: hinc multos genialis omnis
Ibit in annos.

Sospes & felix age, quisque vestrûm
Et suo neptes focero & nepotes,
Filios vobis date filiasque:

      Iste sed esto
Cypridi curæ labor, annuatim
Proferant vivos uti saviorum
Tot citro vdorum data, totque retro
      Millia fructus.

Floridæ spirat benè dum iuuentæ
Vividus molles calor hic amores.
Alget albescens caput, & susurros
      Spernit ineptos.

E R A S M V S R H O D O S T E P H A N V S,
Torgensis Misen.

ΤΟΙΣ ΝΕΟΓΑΜΟΙΣ.

Πράγμασιν ἀνθρώπων κτ' γλῶτ' ὄπιν ἐδόντων
 Παντοκράτωρ ὁ θεὸς πᾶσι δίδωσι τέλος,
 ὡς ἐπεκλώσαθ' εἴη ἀμεταβλήτω ἐνὶ βελῆ,
 Παίγνιόν ἐστι γὰρ οἱ πράγματα πάντα βροτῶν.
 Καὶ δὴ ταῦθ' ἀγνοῖς αὐτὰ ἐνὶ γονύασιν κείται,
 Πάντα γὰρ οἰκονομῶ θνητὰ, ὅπως ἐθέλει.
 Τέτρα σημεῖον τελέτη μέγα νυμφίε πᾶς τις
 Ὅτ' οἶκον δεῖ εὖν νυμφιδίῳ ἐπάγει.
 Αὐτὸς ἐμοῖ μάρτυρ τέτρων ἔση ἀξιόπιστος
 Ἄμλιγγ' ὅσγε πάθεις πάντετε πολλὰ κακὰ,
 Πολλῶν ἀνθρώπων ἴδες ἄσφα καὶ νόον ἔγνωσ
 Τεχνάων διὰ τὴν γνῶσιν ἐλθῶ θέρων.
 Ἀλλ' ὁ θεὸς ζοφερῶν μὲν τῶν νεφέων σκοτῶ ἀγνόν
 Αὐτὸ πάλιν προσφέρει ἠελίοιο φάτος.
 Καὶ σοφὸν θαλάμῳ πολυήρατον ὠπάσσε δῶρον
 Γερτῆυδιν νύμφῳ κεριδίῳ ἀπαλιῷ.
 Ἐνθα μέρῳ σὺ πῶ τῷ σώματι ἐνδεες ἔξεις
 ὡς ποτε ἀνθρώπων ἤλλαχε πρῶτῳ Ἀδάμ.
 Ἄρτι ἕως καὶ γὰρ πάντως μὴ ἦθα τέλει,
 Ἐν δὲ τελῆς ἤδη σὰρξ μία ἐσὲ δύο.
 Ἐβραίων ὁ σοφὸς καλῶς τὸδε εἶπεν, ὅτ' ἔδεν
 Ἐς ἀγαθὸν μείζον τῆς ἀγαθῆς ἀλόχου.
 Ἦσγε τυχῶν θεία μοῖρα μέγα νυμφίε χαῖρε
 Καὶ Πάππον μετ' ἔτ' ἄχου τὸ γονεῖα.

ALIVD.

QUANTVM VIS noui, sterilis quam sit mihi agellus,
(Te precor, ô, supple. quod mihi, Phœbe, deest)
Multaq; quam multi felici numine, vestrũm
Possideant pinguis iugera culta soli.
Nempe vbi Musarum dux est: Ibi sunt & alum ni-
Artifices ibi sunt; ars vbi docta viget:
Attamen impellunt me vincula sanguinis. arcẽ
Queis obstrictus ego sum ne nympe tibi
Gaudia compellunt, inquam, de corde profecta,
Coniungam votis vt pia vota piis.
Et quid cum lætis læti non simus amicis,
Ceui tristis tristi conuenit esse statu.
Aspicias sponsum seu sponsam, nil nisi læta
Protinus occurrent conspicienda tibi.
O te felicem nimium, WOLFGANGE colende,
Cui sua certatim dat bona Diua duplex.
Nuper purpuream Themis obtulit alma tiaram.
Hinc tibi Doctoris nomen honosq; venit.
Nunc Venus egregio cingit tua tempora sero.
Hinc surgit sponsi nomen honosq; noui.
Sices WOLFGANGVS verè: Sic is pede fausto:
Sic benè conueniens nomen in omen abit.
Sed cur non patriis sertum DEA textit in hortis?
Non facit ad gustum patria nympha tuum?
Ah nescis, quò fata trahunt. retrahuntq; sequendum.
Corruit & fato constabillitur amor.
Patria nec modò alit pulcrasq; piassq; puellas.
Est quoq; trans ripam digna puella viro.
Talis GERTRVDIS, sponse ô, tua summa voluptas,
Quam vel commendat nobile stemma satis.
Gaude, quam plures fatagunt ambire puellam.

O felix iterum felix, bona si tua nôris.
 At sunt præ numero vix numeranda suo.
 Hæc igitur præstat mutis transire camœnis,
 Quàm paucis laudes obtenebrare tuas.
 Omnia sint magni sub patris imagine clausa.
 Hoc caput: hæc laudis portio summa tuæ.
 Aspice tædarum loca, quæis celebrantur, amœna,
 Non Myrtillerum est, campus at Elysius.
 Hæc vbi vitiferos colles cita Neccaris vnda
 Alluit, & Pallas gaudet habere domum.
 Quam sacri extruxit Comes inçlytus ille Palatî
 Ad Rheni tractum, non sine laude sui,
 Hæc vbi magnamini dudum Ducis aula superbit.
 Quæ duo vix alio consocianda loco.
 Aspice tædarum tempus vix aptius vllum,
 Frugibus & quod sit ditius omnigenis.
 Salue festa dies, qua sanctior altera non est,
 Quâ non est nuptis gratior vlla nouis.
 Cornua deiiciant rigidi, sint omnia læta,
 Hæc sine nube dies transeat, atq; sequens.
 Nec tantum sine nube dies eat vnus & alter:
 Totius at vitæ mollia fata precor.
 Viuite lo sani ter centum Nestoris annos,
 Ac non degeneri prole replete domum.
 Vestraq; viuaci coalescant pectora flammâ,
 Nec regnet Martis litigiosa soror
 Perferat alterius næuos patientius alter,
 Sponse & qua poteris arte placere place.
 Absit ab hoc tristis procul omnis amaror amore,
 Sponsa & qua poteris parte placere place.

LUCAS AMLINGVS
 Ceburg. F.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Decorative border on the right edge of the page.

*Id 4212.
8.*

ULB Halle 3
002 391 589

D

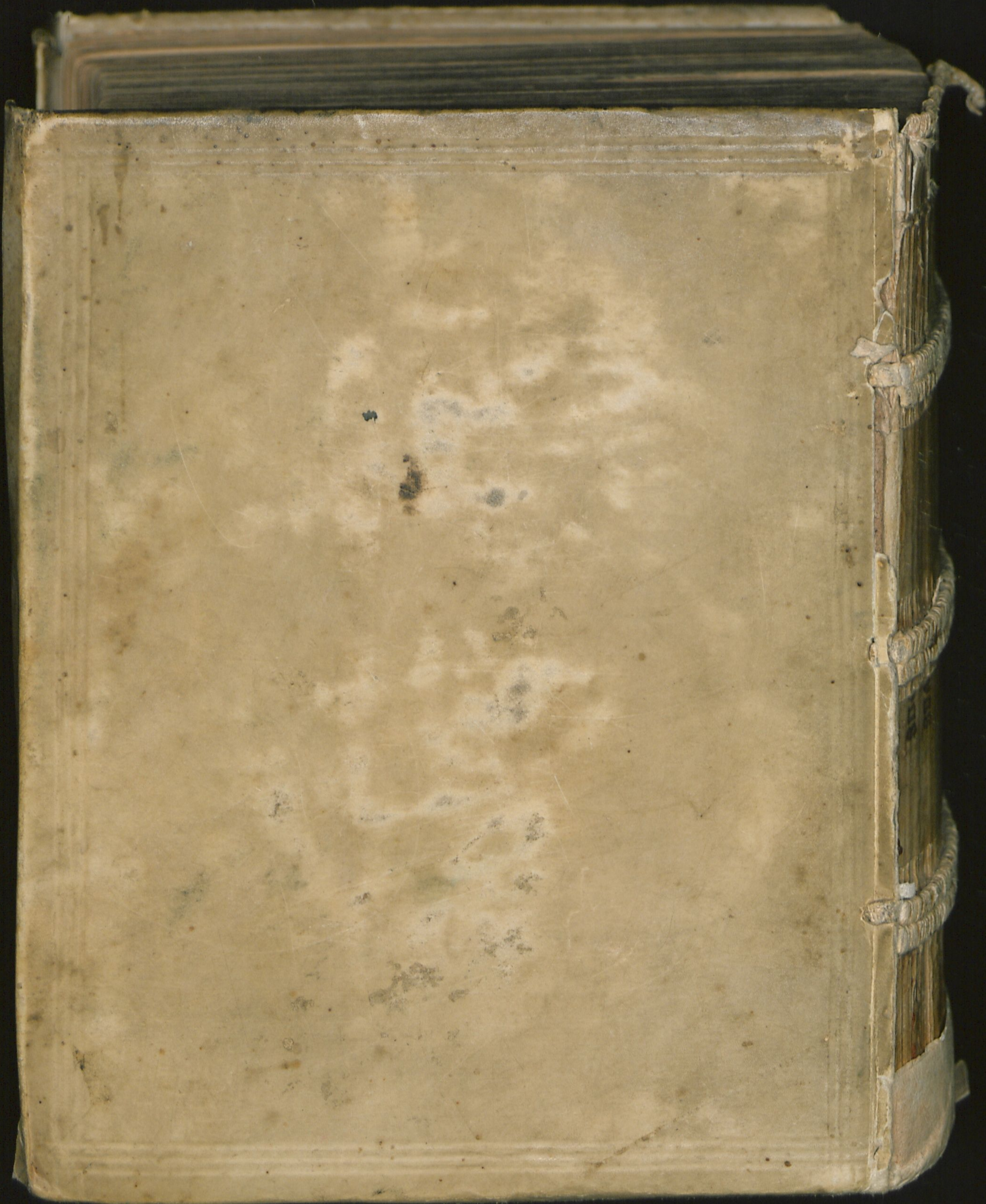
So

Ne

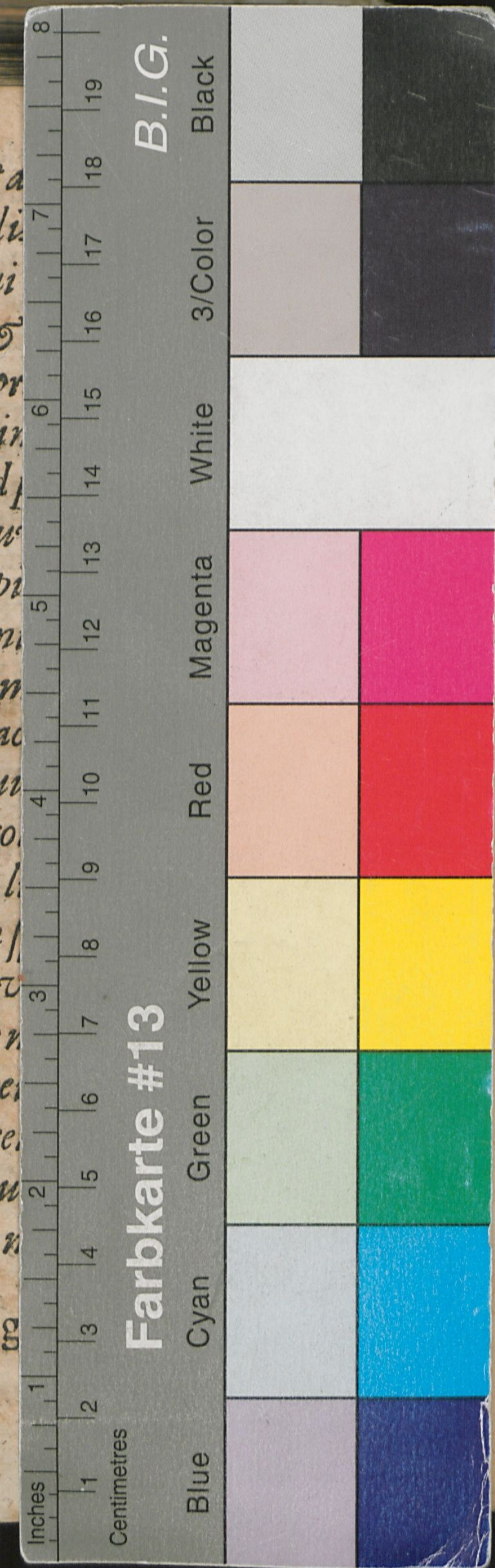
Von

LIV

C A R M I N A
G R A T V L A T I O N I S E R
G O A B A M I C I S C O N D I T A
D I C A T A Q V E

C L A R I S S I M O V I R O
W O L F G A N G O A M L I N G O I . V . D .

*Viri Reverendi M. WOLFGANGI AMLINGI,
verbi divini apud Servestanos in veterum Sora-
borum Metropoli Ministri fidelissimi,
& in inchyto Gymnasio Anhal-
dino SS. Theologiae Professo-
ris celeberrimi
Filio.*

N U P T I A S C E L E B R A N T I
C V M P V D I C I S S I M A V I R G I N E
G E R T R V D E

*Viri amplissimi REINHARTI BACHOVII ECHTII,
Serenissimi ELECTORIS PALATINI
Heidelbergæ Prætoris inte-
gerrimi Filia.*

*VI Kalend. Septemb. Juliani
ANNO M. D. IC.*

H E I D E L B E R G Æ ,

E Typographeio Iohannis Lancelloti.